

32004R0583

2004 3 30

EUROPOS SAJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 91/1

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 583/2004

2004 m. kovo 22 d.

iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, Reglamentą (EB) Nr. 1786/2003 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo ir Reglamentą (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai, atsižvelgiant į Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimą į Europos Sąjungą

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2003 m. balandžio 16 d. Atėnuose pasirašytą Čekijos Respublikos, Estijos, Kipro, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Lenkijos, Slovėnijos ir Slovakijos stojimo į Europos Sąjungą sutartį ⁽¹⁾, ypač jos 2 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į Aktą dėl Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo sąlygų ir Sutarčių, kuriomis grindžiama Europos Sąjunga, pritaikomųjų pataisų (toliau – Stojimo aktas) ⁽²⁾, ypač į jo 57 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 2003 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1782/2003 ⁽³⁾ nustatytos bendrosios tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisyklės ir nustatytos tam tikros paramos schemos ūkininkams.
- (2) Minėtos bendrosios taisyklės ir paramos schemos turėtų būti iš dalies pakeistos, kad jas būtų galima įgyvendinti Čekijos Respublikoje, Estijoje, Kipre, Latvijoje, Lietuvoje, Vengrijoje, Maltoje, Lenkijoje, Slovėnijoje ir Slovakijoje (toliau – naujosios valstybės narės).
- (3) Siekiant naujosiose valstybėse narėse įvesti moduliavimo sistemą, Komisija turėtų nustatyti papildomos pagalbos sumos naujosioms valstybėms narėms nacionalines viršutines ribas.
- (4) Naujųjų valstybių narių ūkininkai, pritaikius laipsniško įvedimo mechanizmą, gaus tiesiogines išmokas. Siekiant tinkamai subalansuoti nepertraukiamai žemdirbystei ir

kaimo plėtrai skatinti skirtas politikos priemonės, moduliavimo sistema naujosiose valstybėse narėse neturėtų būti taikoma tol, kol naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis nebus bent jau lygus tam lygiui, kuris yra taikomas Bendrijoje tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d.

- (5) Atsižvelgiant į naujųjų valstybių narių ūkininkams skirtų tiesioginių išmokų lygius dėl laipsniško įvedimo sistemos, reikėtų numatyti, kad taikant visų naujosiose valstybėse narėse mokamų tiesioginių išmokų padidinių, numatytų 143a straipsnyje, grafiką, finansinės disciplinos instrumentas neturėtų būti taikomas tol, kol naujosiose valstybėse narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis nebus bent jau lygus tam lygiui, kuris yra taikomas Bendrijoje tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d.

- (6) Tiesioginės išmokos pagal bendrosios išmokos schemą yra grindžiamos praecityje gautų tiesioginių išmokų referencinėmis sumomis arba išmokomis už hektarą pagal regionus. 2000, 2001 ir 2002 kalendoriniais metais naujųjų valstybių narių ūkininkai Bendrijos tiesioginių išmokų negavo ir pirminio atramos taško neturi. Todėl bendrosios išmokos schema naujosiose valstybėse narėse turėtų būti grindžiama išmokomis už hektarą pagal regionus, išmokas tarp regionų išskirstant remiantis objektyviais kriterijais ir padalinant ūkininkams, kurių ūkiai yra konkrečiame regione ir kurie atitinka išmokų suteikimo kriterijus.

- (7) Pagal nacionalines viršutines ribas apibūdinta tiesioginių išmokų suma pagal naujosioms valstybėms narėms skirtą bendrosios išmokos schemą turėtų būti grindžiama kvota, viršutinėmis ribomis ir kiekiais, dėl kurių buvo susitarta derybų dėl stojimo metu, dauginant iš atitinkamų pagalbos sumų už hektarą, galviją arba toną.

⁽¹⁾ OL L 236, 2003 9 23, p. 17.

⁽²⁾ OL L 236, 2003 9 23, p. 33.

⁽³⁾ OL L 270, 2003 21 21, p. 1.

- (8) Nuo 2005 m. balandžio 1 d. iš dalies keičiama sausųjų pašarų gamybai naudinga rinkos priemonė, numatyta 2003 m. sausio 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1786/2003 dėl bendro sausųjų pašarų rinkos organizavimo⁽¹⁾. Po nurodytos datos parama rinkai iš dalies paverčiama tiesioginėmis išmokomis, kurios duos naudos ūkininkams. Siekiant išvengti naujosios valstybės narėms skirtos bendros paramos sumažėjimo 2005 m., tikslinga bendrajam tiesioginių išmokų laipsniško įvedimo principui taikyti leidžiančias nukrypti nuostatas. Todėl bendrosios išmokos schemos komponento, susijusio su sausaisiais pašarais, atžvilgiu nacionalinė viršutinė riba turėtų būti skaičiuojama pagal 100 % pagalbos lygį, o ne pagal laipsniško pagalbos įvedimo lygį.
- (9) Siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į ūkininkus ir išvengti rinkos iškraipymo, pagal bendrosios išmokos schemos regionavimą naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais, turėtų turėti galimybę pakoreguoti priemokas už hektarą.
- (10) Naujosios valstybės narės turėtų turėti galimybę iš dalies įgyvendinti bendrosios išmokos schemą ir(arba) jos netaikyti tam tikruose sektoriuose.
- (11) Daliniam įgyvendinimui nustatytos sektorių viršutinės ribos ir(arba) bendrosios išmokos schemos netaikymas tam tikruose sektoriuose turėtų būti grindžiamas kvotomis, viršutinėmis ribomis ir kiekiiais, dėl kurio buvo susitarta derybų dėl stojimo metu.
- (12) Dėl perėjimo nuo bendrosios išmokos už plotą schemos prie bendrosios išmokos schemos ir kitų pagalbos schemų gali kilti prisitaikymo sunkumų, kurie nenagrinėjami šiame reglamente. Siekiant atsižvelgti į minėtas galimas pasekmes, į Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 turėtų būti įtraukta bendroji nuostata, įgalinanti Komisiją priimti tam tikrą laikotarpį būtinas pereinamojo laikotarpio priemones.
- (13) Atsižvelgiant į trumpą programavimo laikotarpį, Stojimo akte buvo numatyta galimybė įtraukti „LEADER + (Bendrijos kaimo plėtros iniciatyva) tipo priemonę“ į pagrindines programas ir atsakyti atskiros LEADER + programavimo priemonės. Todėl 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai⁽²⁾ nustatyta priemonė „vietinių

ūkinių bendrijų atliekamas integruotos kaimo plėtros strategijų valdymas“ nebūtina naujosios valstybės narėms, kadangi jai taikoma LEADER + tipo priemonė.

- (14) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentus (EB) Nr. 1782/2003, (EB) Nr. 1786/2003 ir (EB) Nr. 1257/1999,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1782/2003 iš dalies keičiamas taip:

1. 5 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pabaiga papildoma tokiu sakiniu:

„Naujosios valstybės narės užtikrina, kad žemėje, kurioje yra daugiametė ganykla 2004 m. gegužės 1 d., ir toliau būtų daugiametė ganykla.“

2. 12 straipsnis papildomas šia dalimi:

„5. Naujosios valstybės narėms 2 dalyje nurodytas viršutinės ribas nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.“

3. Po 12 straipsnio pridedamas šis straipsnis:

„12a straipsnis

Taikymas naujosios valstybės narėms

1. 10 ir 12 straipsniai naujosios valstybės narėms taikomi tik nuo kalendorinių metų, kuriais naujosios valstybės narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis yra bent jau lygus tokių išmokų lygiui, nustatytam Bendrijoje tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d., pradžios.

2. Taikant visų naujosios valstybės narėse mokamų tiesioginių išmokų padidinimų, numatytų 143a straipsnyje, grafiką, 11 straipsnis naujosios valstybės narėms taikomas tik nuo kalendorinių metų, kuriais naujosios valstybės narėse taikytinų tiesioginių išmokų lygis yra bent jau lygus tokių išmokų lygiui, nustatytam Bendrijoje tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d., pradžios.“

4. 54 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pabaiga papildoma tokiu sakiniu:

„Naujosios valstybės narėms nuoroda į datą, nustatytą pagalbos už plotą paraiškoms 2003 m., laikoma nuoroda į 2003 m. birželio 30 d.“

⁽¹⁾ OL L 270, 2003 10 21, p. 114.

⁽²⁾ OL L 160, 1999 6 26, p. 80. Reglamentas su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1783/2003 (OL L 270, 2003 10 21, p. 70).

5. III antraštinė dalis papildoma tokiu skyriumi:

„6 SKYRIUS

IGYVENDINIMAS NAUJOSIOSE VALSTYBĖSE NARĖSE

71a straipsnis

1. Išskyrus tuos atvejus, kai šiame skyriuje numatyta kitaip, naujosios valstybės narės taikomos šios antraštinės dalies nuostatos.

33, 34, 37, 38, 39 straipsniai, 40 straipsnio 1, 2, 3 ir 5 dalys, 41, 42, 43, 47–50, 53 ir 58–63 straipsniai netaikomi.

2. Bet kuri naujoji valstybė narė, taikanti bendrosios išmokos už plotą schemą, 64 straipsnio 1 dalyje ir 71 straipsnio 1 dalyje nurodytus sprendimus priima iki metų, einančių iki tų metų, kuriais ji pirmą kartą taikys bendrosios išmokos schemą, rugpjūčio 1 d.

71b straipsnis

Paramos paraiška

1. Ūkininkai kreipiasi dėl paramos pagal bendrosios išmokos schemą iki datos, kurią turi nustatyti naujosios valstybės narės, tačiau ne vėliau kaip iki gegužės 15 dienos.

2. Išskyrus *force majeure* atvejus ir išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje, ūkininkams nesikreipiant jokioms teisėms į išmokas, jei jie nesikreipia dėl bendrosios išmokos schemos iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų gegužės 15 dienos.

3. Sumos, atitinkančios nepaskirstytas teises į išmokas, grąžinamos į 71d straipsnyje nurodytą nacionalinį rezervą ir gali būti perskirstomos.

71c straipsnis

Viršutinė riba

Naujosios valstybės narės nustatytos nacionalinės viršutinės ribos yra išvardytos VIIIa priede.

71d straipsnis

Nacionalinis rezervas

1. Kiekviena naujoji valstybė narė pereina prie savo nacionalinės viršutinės ribos linijinio procentinio dydžio sumažinimo, kad būtų sudarytas nacionalinis rezervas. Šis sumažinimas negali viršyti 3 %, nepažeidžiant 71b straipsnio 3 dalies.

2. Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, naudoja nacionalinį rezervą teisėms į išmokas, skirtoms ūkininkams, atsidūrusiems specialioje padėtyje, kurią turi apibrėžti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyti tvarka, paskirstyti.

3. Pirmais bendrosios išmokos schemos taikymo metais naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir užtikrindamos vienodas sąlygas ūkininkams bei vengdamos rinkos ir konkurencijos iškraipymo, gali naudoti nacionalinį rezervą teisėms į išmokas, skirtoms konkrečiuose sektoriuose dirbantiems ūkininkams, atsidūrusiems specialioje padėtyje dėl perėjimo prie bendrosios išmokos schemos, paskirstyti. Tokios teisės į išmokas paskirstomos pagal taisykles, kurias turi nustatyti Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

4. Taikant 2 ir 3 dalis, naujosios valstybės narės gali padidinti teisių į išmokas vieneto vertę, neviršydamos 5000 EUR, ir (arba) ūkininkams paskirtų teisių į išmokas skaičių.

5. Valstybės narės pereina prie lininio teisių į išmokas sumažinimo, jei 2 ir 3 dalyse paminėtiems atvejams jų nacionalinio rezervo nepakanka.

6. Išskyrus perdavimo faktinio ar numanomo paveldėjimo keliu ir nukrypstant nuo 46 straipsnio, teisės į išmokas, nustatytos naudojant nacionalinį rezervą, neperduodamos penkerių metų laikotarpiu nuo jų paskyrimo.

Nukrypstant nuo 45 straipsnio 1 dalies, teisė į išmokas, kuria nebuvo pasinaudota kiekvienais penkerių metų laikotarpio metais, nedelsiant grąžinama į nacionalinį rezervą.

71e straipsnis

71c straipsnyje nurodytos viršutinės ribos regioninis paskirstymas

1. Naujosios valstybės narės taiko bendrosios išmokos schemą regioniniu lygiu.

2. Naujosios valstybės narės apibrėžia regionus remdamosi objektyviais kriterijais.

Naujosios valstybės narės, kuriose yra mažiau nei trys milijonai pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, gali būti laikomos vienu regionu.

3. Kiekviena naujoji valstybė narė padalija regionams 71c straipsnyje nurodytą nacionalinę viršutinę ribą, sumažintą pagal 71d straipsnį, remdamosi objektyviais kriterijais.

71f straipsnis

Bendrosios išmokos schemos regionavimas

1. Visi ūkininkai, kurių ūkiai yra konkrečiame regione, gauna teises į išmokas, kurių vieneto vertė apskaičiuojama pagal 71e straipsnį nustatytą regioninę viršutinę ribą padalijant iš regioniniu lygiu nustatyto pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, kaip apibrėžta 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus.

2. Vieno ūkininko turimų teisių į išmokas skaičius lygus hektarų, kuriuos jis deklaruoja pagal 44 straipsnio 2 dalį pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais, skaičiui, išskyrus *force majeure* ar išimtines aplinkybes, kaip apibrėžta 40 straipsnio 4 dalyje.

3. Teisės į išmokas už hektarą nekeičiamos, jei nenumatyta kitaip.

71g straipsnis

Žemės naudojimas

1. Ūkininkai, nukrypdami nuo 51 straipsnio ir pagal šio straipsnio nuostatas, taip pat gali naudoti sklypus, deklaruotus pagal 44 straipsnio 3 dalį, Reglamento (EB) Nr. 2200/96 (*) 1 straipsnio 2 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 2201/96 (**) 1 straipsnio 2 dalyje nurodytų produktų gamybai ir bulvių, išskyrus bulvių krakmolui gaminti skirtas bulves, už kurias pagal šio reglamento 93 straipsnį skiriama pagalba, auginimui, išskyrus daugiametes kultūras.

2. Naujoji valstybė narė nustato hektarų, kurie gali būti naudojami pagal šio straipsnio 1 dalį, skaičių, ir remdama objektyviais kriterijais padalija hektarų, kurie buvo naudojami 1 dalyje paminėtiems produktams gaminti nacionaliniu lygiu trejų metų laikotarpiu 2000–2002 m., skaičiaus vidurkį pagal 71e straipsnio 2 dalį apibrėžtiems regionams. Hektarų skaičiaus vidurkį nacionaliniu lygiu ir hektarų skaičių regioniniu lygiu nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka, remdamasi naujų valstybių narių pateiktais duomenimis.

3. Neviršijant pagal 2 dalį atitinkamam regionui nustatytos ribos, ūkininkui leidžiama pasinaudoti 1 dalyje numatyta galimybe:

- a) neviršijant hektarų, kuriuos 2003 m. jis naudoja 1 dalyje paminėtiems produktams gaminti, skaičiaus;
- b) nukrypstant nuo 71a straipsnio 1 dalies antros pastraipos tuo atveju, kai 40 straipsnis ir 42 straipsnio 4 dalis taikomos *mutatis mutandis* – neviršijant hektarų

skaičiaus, kuris turi būti nustatytas remiantis objektyviais kriterijais ir užtikrinant vienodas sąlygas ūkininkams bei išvengiant rinkos ir konkurencijos iškraipymo.

4. Neviršijant hektarų, kurie lieka pritaikius 3 dalį, skaičiaus, ūkininkams leidžiama gaminti 1 dalyje paminėtus produktus tam tikrame kitų hektarų, nei hektarai, kuriems taikoma 3 dalis, skaičiuje neviršijant hektarų, naudojamų 1 dalyje paminėtiems produktams gaminti, skaičiaus 2004 m. ir (arba) 2005 m., pagal kuriuos prioritetą skiriamas tiems ūkininkams, kurie šiuos produktus gamino jau 2004 m. neviršydami 2004 m. naudotų hektarų skaičiaus.

Taikant 71 arba 143b straipsnį, 2004 m. ir 2005 m. atitinkamai pakeičiami prieš bendrosios išmokos schemos taikymo metus buvusiais metais ir paties taikymo metais.

5. Siekdamas nustatyti 3 ir 4 dalyse nurodytas individualias ribas, naujosios valstybės narės atitinkamais atvejais naudoja individualius ūkininkų duomenis arba kitus ūkininko pateiktus įrodymus.

6. Hektarų skaičius, kuriam pagal šio 3 ir 4 dalis duodamas leidimas, jokių būdu neviršija pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančių hektarų, apibrėžtų 44 straipsnio 2 dalyje, skaičiaus, deklaruoto pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais.

7. Leidimas naudojamas atitinkamame regione kartu su atitinkama teise į išmoką.

8. 60 straipsnyje nurodyta ataskaita taip pat susijusi su įgyvendinimu naujosiose valstybėse narėse.

71h straipsnis

Pievos

Naujosios valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir neviršydamos regioninės viršutinės ribos ar jos dalies, taip pat gali nustatyti skirtingas teisių į išmokas, kurios turi būti skiriamos 71f straipsnio 1 dalyje minimiems ūkininkams, už hektarą, apstėtą pieva, kaip nustatyta 2003 m. birželio 30 d., ar už bet kurį kitą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą arba už hektarus, apstėtus daugiametėmis ganyklomis, kaip nustatyta 2003 m. birželio 30 d., ar už bet kurį kitą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkantį hektarą vieneto vertes.

71i straipsnis

Priemoka už pieną ir papildomos išmokos

Nuo 2007 m. sumos, susidarancios dėl 95 ir 96 straipsniuose numatytų priemokų už pieną ir papildomų išmokų, kurios turi būti mokamos 2007 m., įtraukiamos į bendrosios išmokos schemą.

Tačiau naujosios valstybė narė gali nuspręsti, kad visos sumos, susidarancios dėl priemokų už pieną ir papildomų išmokų, numatytų 95 ir 96 straipsniuose, ar jų dalis būtų įtraukta į bendrosios išmokos schemą nuo 1995 m. Atitinkamai pakeičiamos teisės į išmokas, nustatytos pagal šią pastraipą.

Teisių į šias išmokas nustatymui naudojama suma yra lygi sumoms, kurios turi būti skiriamos pagal 95 ir 96 straipsnius, apskaičiuotoms remiantis individualiu referenciniu pieno kiekiu, kurį valda turėjo tų metų, kuriais visos šios išmokos ar jų dalis buvo įtrauktos į bendrosios išmokos schemą, kovo 31 dieną.

Nukrypstant nuo 71a straipsnio 1 dalies, 48, 49 ir 50 straipsniai taikomi *mutatis mutandis*.

71j straipsnis

Teisės į išmokas už atidėtą žemę

1. Dalį savo teisių iš išmokas ūkininkai gauna teisių iš išmokas už atidėtą žemę forma.

2. Teisių į išmokas už atidėtą žemę skaičius nustatomas pirmaisiais bendrosios išmokos schemos taikymo metais ūkininko deklaruotą pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios žemės plotą, kaip apibrėžta 54 straipsnio 2 dalyje, padauginus iš atidėtos žemės normos.

Atidėtos žemės norma apskaičiuojama 10 % privalomo žemės atidėjimo bazinę normą padauginus iš regioninio bazinio ploto arba plotų, nurodytų 101 straipsnio trečiojo pastraipoje, ir pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkančios žemės santykio atitinkamame regione.

3. Teisių į atidėtą žemę vertė yra teisių į išmokas regioninė vertė, nustatyta 71f straipsnio 1 dalyje.

4. 1–3 dalys netaikomos ūkininkams, kurie deklaruoja mažesnę hektarų, nei apibrėžta 54 straipsnio 2 dalyje, skaičių, kurio reikia tokiam tonų skaičiui, kuris yra lygus IX priede nustatytoms 92 tonoms grūdų, pagaminti remiantis IXb priede nurodytu ir naujai valstybei narei, kurioje yra atitinkama valda, taikytinu referenciniu derlingumu, padalintu iš 2 dalies antroje pastraipoje paminėto santykio.

71k straipsnis

Teisių į išmokas sąlygos

1. Nukrypstant nuo 46 straipsnio 1 dalies, pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas gali būti perduodamos tik tame pačiame regione arba tarp regionų, kuriuose teisės į išmokas už hektarą yra tos pačios.

2. Vėliausiai iki metų, einančių iki pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų, rugpjūčio 1 d. ir laikydamosi Bendrijos teisės bendrojo principo naujosios valstybės narės taip pat gali nuspręsti, kad pagal šį skyrių nustatytos teisės į išmokas būtų laipsniškai keičiamos pagal iš anksto nustatytus etapus ir objektyvius kriterijus.

71l straipsnis

Neprivalomas įgyvendinimas

1. 5 skyriaus 2, 3 ir 4 skirsniai naujosios valstybės narėms taikomi šiame straipsnyje nustatytais sąlygomis. Tačiau 4 skirsnis netaikomas toms naujosios valstybės narėms, kurios taiko 143b straipsnyje nurodytą bendrosios išmokos už plotą schemą.

2. Visos 5 skyriaus 2 ir 3 skirsniuose daromos nuorodos į 41 straipsnį, visų pirma nacionalinių viršutinių ribų atžvilgiu, laikomos nuorodomis į 71c straipsnį.

3. 64 straipsnio 3 dalyje nurodytoje ataskaitoje numatomos šiame skyriuje nustatytos galimybės.

(*) OL L 297, 1996 11 21, p. 1.

(**) OL L 297, 1996 11 21, p. 29.“

6. 74 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pagalba skiriama pagal nacionalinius bazinius plotus tradicinėse gamybos zonose, išvardytose X priede.

Bazinis plotas yra toks:

Graikija	617 000 ha
Ispanija	594 000 ha
Prancūzija	208 000 ha
Italija	1 646 000 ha
Kipras	6183 ha
Vengrija	2500 ha
Austrija	7000 ha
Portugalija	118 000 ha.“

7. 78 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Nustatomas maksimalus garantuojamas 1 600 000 ha plotas, už kurį gali būti mokama pagalba.“

8. 80 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Nustatoma tokia pagalba pagal derlingumą valstybėse narėse:

	2004–2005 prekybos metai ir taikant 71 straipsnį (EUR/ha)	2005–2006 ir vėlesni prekybos metai (EUR/ha)
Graikija	1 323,96	561,00
Ispanija	1 123,95	476,25
Prancūzija		
— metropolijos teritorija	971,73	411,75
— Prancūzijos Gvijana	1 329,27	563,25
Italija	1 069,08	453,00
Vengrija	548,70	232,50
Portugalija	1 070,85	453,75“

9. 81 straipsnis pakeičiamas taip:

„81 straipsnis

Plotai

Kiekvienai gaminančiai valstybei narė nustatomas nacionalinis bazinis plotas: Tačiau Prancūzijai nustatomi du baziniai plotai: Bazinis plotas yra toks:

Graikija	20 333 ha
Ispanija	104 973 ha
Prancūzija:	
— metropolijos teritorija	19 050 ha
— Prancūzijos Gvijana	4 190 ha
Italija	219 588 ha
Vengrija	3 222 ha
Portugalija	24 667 ha

Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, gali skirstyti savo bazinį plotą ar plotus į subbazinius plotus.“

10. 84 straipsnis pakeičiamas taip:

„84 straipsnis

Plotai

1. Valstybė narė skiria Bendrijos pagalbą neviršydamą viršutinės ribos, apskaičiuotos jos NGP hektarų skaičių, nustatytą 3 dalyje, padauginus iš 120,75 EUR vidurkio.

2. Nustatomas 812 400 ha maksimalus garantuojamas plotas.

3. 2 dalyje minimas maksimalus garantuojamas plotas padalinamas į šiuos NGP:

Nacionaliniai garantuojami plotai (NGP)

Belgija	100 ha
Vokietija	1 500 ha
Graikija	41 100 ha
Ispanija	568 200 ha
Prancūzija	17 300 ha
Italija	130 100 ha
Kipras	5 100 ha
Liuksemburgas	100 ha
Vengrija	2 900 ha
Nyderlandai	100 ha
Austrija	100 ha
Lenkija	1 000 ha
Portugalija	41 300 ha
Slovėnija	300 ha
Slovakija	3 100 ha
Jungtinė Karalystė	100 ha

4. Valstybė narė, remdamasi objektyviais kriterijais, pirmiausia regioniniu lygiu arba pagal produkciją, gali padalinti savo NGP į subplotus.“

11. 90 straipsnis pakeičiamas taip:

„90 straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimai

Pagalba teikiama tik už tuos plotus, dėl kuriuose auginamos produkcijos yra sudaryta ūkininko ir perdirbimo įmonės sutartis, išskyrus atvejus, kai perdirbimu valdoje užsiima pats ūkininkas.

Plotai, kuriems taikoma energetinių augalų schema, negali būti laikomi atidėtais vykdant žemės atidėjimo reikalavimą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 1251/1999 6 straipsnio 1 dalyje ir šio reglamento 54 straipsnio 2 dalyje, 63 straipsnio 2 dalyje, 71j straipsnyje ir 107 straipsnio 1 dalyje.“

12. 94 straipsnis pakeičiamas taip:

„94 straipsnis

Sąlygos

Pagalba mokama tik už bulvių kiekį, dėl kurio užauginimo sudaroma bulvių augintojo ir krakmolo gamintojo sutartis, neviršijant tokiai įmonei skirtos kvotos, nurodytos Reglamento (EB) Nr. 1868/91 2 straipsnio 2 arba 4 dalyje.“

13. 99 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Prašomos pagalbos suma neviršija Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkančios 41 straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį pagalbos už atitinkamų rūšių sėklą komponentą. Tačiau naujosios valstybės narės šią viršutinę ribą atitinka XIa priede nurodytas sumas.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinam vienam ūkininkui skiriama pagalba.“

14. 101 straipsnyje po antros pastraipos įterpiama tokia pastraipa:

„Tačiau regioninių bazinių plotų arba plotus naujosiose valstybėse narėse nustato Komisija 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka ir neviršydama XIb priede išvardytų nacionalinių bazinių plotų.“

15. 103 straipsnyje po pirmos pastraipos įterpiama tokia pastraipa:

„Kitu atveju bet kuriai naujai valstybei narei, kuri 2004 m. taiko 143b straipsnyje nurodytą bendrosios išmokos už plotą schemą, remiantis objektyviais kriterijais ir ne vėliau kaip paskutiniųjų bendrosios išmokos už plotą schemos taikymo metų rugpjūčio 1 d. nustatomas regionavimo planas. Tai atlikus, bendri regioniniai baziniai plotai ir apskaičiuotas vidutinis referencinis derlingumas regionuose turi atitikti XIb priede išvardytų nacionalinio bazinio ploto ir referencinio derlingumo ribas.“

16. 105 straipsnis pakeičiamas taip:

„105 straipsnis

Priemoka už kietuosius kviečius

1. Priedas prie išmokos už plotą, sudarantis:

— 291 EUR/ha už 2005/2006 prekybos metus,

— 285 EUR/ha už 2006/2007 ir vėlesnius prekybos metus,

mokama už kietaisiais kviečiais apsėtą plotą tradicinėse gamybos zonose, išvardytose X priede, neviršijant šių dydžių:

Graikija	617 000 ha
----------	------------

Ispanija	594 000 ha
----------	------------

Prancūzija	208 000 ha
------------	------------

Italija	1 646 000 ha
---------	--------------

Kipras	6 183 ha
--------	----------

Vengrija	2 500 ha
----------	----------

Austrija	7 000 ha
----------	----------

Portugalija	118 000 ha.
-------------	-------------

2. Jei bendras plotas, už kurį prašoma priedo prie išmokos už plotą, prekybos metais yra didesnis už 1 dalyje nurodytą dydį, atitinkamai mažinamas vienam ūkininkui tenkantis plotas, už kurį gali būti mokamas priedas.

Tačiau laikydamosi 1 dalyje kiekvienai valstybei narei nustatytų dydžių, valstybės narės gali išskirstyti toje dalyje nurodytus plotus X priede apibrėžtomis gamybos zonoms arba Bendrijos tokios sudėties, kokia ji yra 2004 m. balandžio 30 d., valstybėms narėms, o prireikus regionavimo plane nurodytiems gamybos regionams pagal kietųjų kviečių gamybos apimtį 1993–1997 metais. Kai tai padaroma ir tuo atveju, jei bendras regiono plotas, už kurį prašoma priedo prie išmokos už plotą, prekybos metais yra didesnis už atitinkamą regionui nustatytą dydį, proporcingai sumažinamas vienam to gamybos regiono ūkininkui tenkantis plotas, už kurį gali būti mokamas priedas. Sumažinama tada, kai atitinkamoje valstybėje narėje regionų plotai, kurių dydis nesiekia tiems regionams nustatytų ribų, išskirstomi regionams, kuriuose tos ribos yra viršijamos.

3. Regionuose, kur kietųjų kviečių auginimas yra sėkmingai įsitvirtinęs, išskyrus X priede išvardytus regionus, suteikiama speciali 46 EUR už hektarą 2005/2006 prekybos metais pagalba, neviršijant tokio hektarų skaičiaus:

Vokietija	10 000 ha
Ispanija	4 000 ha
Prancūzija	50 000 ha
Italija	4 000 ha
Vengrija	4 305 ha
Slovakija	4 717 ha
Jungtinė Karalystė	5 000 ha.“

17. 108 straipsnis pakeičiamas taip:

„108 straipsnis

Pagalbos skyrimo reikalavimus atitinkanti žemė

Paraiškos dėl išmokų negali būti paduodamos dėl žemės, kurioje 2003 m. paraiškoms dėl pagalbos už plotą nustatytą dieną buvo daugiametė ganykla, augo daugiametės kultūros ar medžiai arba kuri buvo naudojama ne žemės ūkio tikslais.

Naujosios valstybės narės negali paduoti paraiškų dėl išmokų dėl žemės, kurioje 2003 m. birželio 30 d. buvo daugiametė ganykla, augo daugiametės kultūros ar medžiai arba kuri buvo naudojama ne žemės ūkio tikslais.

144 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka nustatytomis sąlygomis valstybės narės gali nukrypti nuo šio straipsnio pirmos ir antros pastraipų, jei jos imasi veiksmų, skirtų užkirsti kelią pastebimam bendro žemės ūkio paskirties žemės, atitinkančios pagalbos skyrimo reikalavimus, ploto padidėjimui.“

18. 116 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kas teisių į priemonę suma jų teritorijoje neviršytų 4 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir būtų galima išlaikyti 118 straipsnyje minimus nacionalinius rezervus.

Išskyrus tuos atvejus, kai yra taikomas 143b straipsnis, ne vėliau kaip vieneri metai po stojimo datos naujosios valstybės narės gamintojams skiria individualias viršutines ribas ir sukuria nacionalinius rezervus iš bendro tiesių į priemonę skaičiaus, nustatyto kiekvienai naujai valstybei narei, kaip nustatyta 4 dalyje.

Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos pagal 143b straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikomas 67 straipsnis, individualios viršutinės ribos gamintojams skiriamos ir antroje pastraipoje nurodytas nacionalinis rezervas sukuriamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.“

19. 116 straipsnio 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Taikomos šios viršutinės ribos:

Valstybė narė	Teisės (x 1000)
Belgija	70
Čekijos Respublika	66,733
Danija	104
Vokietija	2 432
Estija	48
Graikija	11 023
Ispanija	19 580
Prancūzija	7 842
Airija	4 956
Italija	9 575
Kipras	472,401
Latvija	18,437
Lietuva	17,304
Liuksemburgas	4
Vengrija	1 146
Malta	8,485
Nyderlandai	930
Austrija	206
Lenkija	335,88
Portugalija (*)	2 690
Slovėnija	84,909
Slovakija	305,756
Suomija	80
Švedija	180
Jungtinė Karalystė	19 492
Iš viso:	81 667,905

(*) Turi būti patikslinta pasibaigus Reglamento (EB) Nr. 1017/94 galiojimui.“

20. 119 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Taikomos tokios bendros sumos:

	(EUR 1000)
Belgija	64
Čekijos Respublika	71
Danija	79
Vokietija	1 793
Estija	51
Graikija	8 767
Ispanija	18 827
Prancūzija	7 083
Airija	4 875
Italija	6 920
Kipras	441
Latvija	19
Lietuva	18
Liuksemburgas	4
Vengrija	1 212
Malta	9
Nyderlandai	743
Austrija	185
Lenkija	355
Portugalija	2 275
Slovėnija	86
Slovakija	323
Suomija	61
Švedija	162
Jungtinė Karalystė	20 162“

21. 119 straipsnis papildomas šia dalimi:

„4. Naujosiose valstybėse narėse bendros sumos taikomos pagal 143a straipsnyje nustatytą padidinimų grafiką.“

22. 123 straipsnio 8 dalis pakeičiama taip:

„8. Taikomos šios regioninės viršutinės ribos:

Belgija	235 149
Čekijos Respublika	244 349
Danija	277 110
Vokietija	1 782 700
Estija	18 800
Graikija	143 134
Ispanija	713 999 (*)
Prancūzija	1 754 732 (**)
Airija	1 077 458
Italija	598 746
Kipras	12 000
Latvija	70 200
Lietuva	150 000
Liuksemburgas	18 962
Vengrija	94 620
Malta	3 201
Nyderlandai	157 932
Austrija	373 400
Lenkija	926 000
Portugalija	175 075 (***) (****)
Slovėnija	92 276
Slovakija	78 348
Suomija	250 000
Švedija	250 000
Jungtinė Karalystė	1 419 811 (****)

(*) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1454/2001.

(**) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1452/2001.

(***) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1453/2001.

(****) Turi būti patikslinta pasibaigus Reglamento (EB) Nr. 1017/94 galiojimui.

(*****) Ši viršutinė riba laikinai padidinama nuo 100 000 iki 1 519 811, kol bus galima eksportuoti jaunesnius nei šešių mėnesių amžiaus gyvulus.

23. 126 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Pagalba skiriama kiekvienam karves žindenes laikiniam ūkininkui, neviršijant individualių viršutinių ribų, nustatytų taikant Reglamento (EB) Nr. 1254/1999 7 straipsnį arba 2 dalies antrą pastraipą.“

24. 126 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Valstybės narės imasi priemonių, būtinų užtikrinti, kad teisių į priemonę suma jų teritorijoje neviršytų 5 dalyje nustatytų nacionalinių viršutinių ribų ir būtų galima išlaikyti 128 straipsnyje minimus nacionalinius rezervus.“

Išskyrus tuos atvejus, kai taikomas 143b straipsnis, naujosios valstybės narės ne vėliau kaip vieneri metai po stojimo paskirsto individualias viršutines ribas gamintojams ir įsteigia nacionalinius rezervus iš bendro teisių į priemoną skaičiaus, skirtą kiekvienai šiai valstybei narei, kaip nustatyta 5 dalyje.

Pasibaigus bendrosios išmokos už plotą schemos pagal 143b straipsnį taikymo laikotarpiui ir tais atvejais, kai taikomas 68 straipsnio 2 dalies a punkto i papunktis, individualios viršutinės ribos gamintojams paskirstomos ir antroje pastraipoje nurodytas nacionalinis rezervas įsteigiamas ne vėliau kaip pirmųjų bendrosios išmokos schemos taikymo metų pabaigoje.“

25. 126 straipsnio 5 dalis pakeičiama taip:

„5. Taikomos šios nacionalinės viršutinės ribos:

Belgija	394 253
Čekijos Respublika (*)	90 300
Danija	112 932
Vokietija	639 535
Estija (*)	13 416
Graikija	138 005
Ispanija (**)	1 441 539
Prancūzija (***)	3 779 866
Airija	1 102 620
Italija	621 611
Kipras (*)	500
Latvija (*)	19 368
Lietuva (*)	47 232
Liuksemburgas	18 537
Vengrija (*)	117 000
Malta (*)	454
Nyderlandai	63 236
Austrija	375 000
Lenkija (*)	325 581
Portugalija (****) (*****)	416 539
Slovėnija (*)	86 384
Slovakija (*)	28 080
Suomija	55 000
Švedija	155 000
Jungtinė Karalystė	1 699 511

(*) Taikoma nuo stojimo datos..

(**) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1454/2001

(***) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1452/2001.

(****) Nepažeidžiant konkrečių taisyklių, nustatytų Reglamente (EB) Nr. 1453/2001.

(*****) Turi būti padidinta pasibaigus Reglamento (EB) Nr. 1017/94 galiojimui pridėdant priemokas, susidarancias dėl to reglamento taikymo 2003 m. ir 2004 m.“

26. 130 straipsnio 3 dalis papildoma tokia pastraipa:

„Naujosios valstybės narės nacionalinės viršutinės ribos pateikiamos šioje lentelėje:

	Buļiai, jaučiai, karvės ir telyčios	Veršeliai, vyresni nei 1 bet jaunesni nei 8 mėnesių amžiaus, kurių skerdenos svoris mažesnis nei 185 kg
Čekijos Respublika	483 382	27 380
Estija	107 813	30 000
Kipras	21 000	—
Latvija	124 320	53 280
Lietuva	367 484	244 200
Vengrija	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Lenkija	1 815 430	839 518
Slovėnija	161 137	35 852
Slovakija	204 062	62 841“

27. 133 straipsnio 3 dalis pakeičiama taip:

„3. Taikomos tokios bendros sumos:

(milijonai eurø)

Belgija	39,4
Čekijos Respublika	8,776017
Danija	11,8
Vokietija	88,4
Estija	1,13451
Graikija	3,8
Ispanija	33,1
Prancūzija	93,4
Airija	31,4
Italija	65,6
Kipras	0,308945
Latvija	1,33068
Lietuva	4,942267
Liuksemburgas	3,4
Vengrija	2,936076
Malta	0,0637
Nyderlandai	25,3
Austrija	12,0
Lenkija	27,3
Portugalija	6,2
Slovėnija	2,964780
Slovakija	4,500535
Suomija	6,2
Švedija	9,2
Jungtinė Karalystė	63,8“

28. 135 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa papildoma tokia įtrauka:

„— naujosios valstybės narės: lygus 123 straipsnio 8 dalyje nustatytoms viršutinėms riboms arba lygus vidutiniams 2001, 2002 ir 2003 m. paskerstų galvijų patinų skaičiui, nustatytam už tuos metus remiantis Eurostat statistiniais duomenimis arba bet kuria kita oficialia statistine informacija, kurią pripažįsta Komisija.“

29. 135 straipsnio 4 dalis papildoma tokiu sakiniu:

„Naujosios valstybės narės 2001, 2002 ir 2003 m. laikomi referenciniais metais.“

30. 136 straipsnio 2 dalies antra pastraipa papildoma tokiu sakiniu:

„Naujosios valstybės narės 1999, 2000 ir 2001 m. laikomi referenciniais metais.“

31. Po 136 straipsnio įterpiamas šis straipsnis:

„136a straipsnis

Taikymo sąlygos naujosiose valstybėse narėse

Naujosiose valstybėse narėse 133 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros sumos ir 136 straipsnio 3 dalyje nurodyta didžiausia 350 EUR išmoka už ploto hektarą taikomos pagal 143a straipsnyje nustatytą papildinimų grafiką.“

32. 139 straipsnio 1 pastraipa papildoma tokiu sakiniu:

„Tačiau naujosios valstybės narės Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatyta viršutinė riba atitinka 71c straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį kiekvienos atitinkamos tiesioginės išmokos komponentą.“

33. 143 straipsnis pakeičiamas taip:

„143 straipsnis

Viršutinė riba

Prašomos pagalbos suma neviršija Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos, atitinkančios 41 straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį VI priede nurodytų išmokų už ankštinių daržovių plotą komponentą. Tačiau naujosios valstybės narės Komisijos pagal 64 straipsnio 2 dalį nustatytos viršutinės ribos atitinka 71c straipsnyje minėtą nacionalinę viršutinę ribą sudarantį VI priede nurodytų išmokų už ankštinių daržovių plotą komponentą.

Kai bendra prašomos pagalbos suma viršija nustatytą viršutinę ribą, tais metais atitinkamai mažinam vienam ūkininkui skiriama pagalba.“

34. 145 straipsnio d punktas pakeičiamas taip.

„d) bendrosios išmokos schemos atžvilgiu – išsamias taisykles, pirmiausia susijusias su nacionalinio rezervo sudarymu, teisių į išmokas perdavimu, daugiamečių kultūrų, daugiamečių ganyklų, žemės ūkio paskirties žemės ir pievų apibrėžimu, III antraštinės dalies 5 ir 6 skyriuose numatytais galimybėmis, kultūrų, kurias leidžiama auginti atidėtoje žemėje, sąrašu, ir kitas išsamias taisykles, susijusias su pagal GATT sistemą Europos ekonominės bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų sudaryto Susitarimo memorandumo dėl tam tikrų aliejinių augalų sėklos, patvirtinto Sprendimu 93/355/EEB (*), laikymusi.

(*) OL L 147, 1993 6 18, p. 25.“

35. 145 straipsnio i punktas pakeičiamas taip.

„i) tokius II, VI, VII, IX, X ir XI priedų pakeitimus, kurių gali prireikti visų pirma atsižvelgiant į naujus Bendrijos teisės aktus ir tiek, kiek tai susiję su VIII ir VIIIa priedais, atitinkamai taikant 62 ir 71i straipsnius ir atitinkamai atvejais – pagal valstybių narių perduotą informaciją apie referencinių sumų dalį, atitinkančią išmokas už lauko kultūras, ir viršutinės ribos sumas, kurios turi būti padidintos atsižvelgiant į skirtumą tarp faktiškai nustatyto ploto ir ploto, už kurį buvo sumokėtos išmokos už lauko kultūras 2000 ir 2001 m., taikant Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3887/92 (**), 9 straipsnio 2 ir 3 dalis, neviršijant bazinių plotų (arba maksimalaus garantuojamo kietųjų kviečių ploto) ribų ir atsižvelgiant į vidutinį nacionalinį derlingumą, naudotą VIII priede pateiktiems apskaičiavimams.

(**) OL L 327, 2001 12 12, p. 11.“

36. 145 straipsnio q punktas pakeičiamas taip:

„q) priemonės, kurios kritiniais atvejais yra būtinos ir tinkamai pagrįstos praktinėms ir konkrečioms problemoms spręsti, įskaitant susijusias su II antraštinės dalies 4 skyriaus ir III antraštinės dalies 5 ir 6 skyrių įgyvendinimu. Tokios priemonės gali nukrypti nuo tam tikrų šio reglamento dalių, bet tik tiek ir tik tokį laikotarpį, kiek tai griežtai būtina.“

37. 146 straipsnis pakeičiamas taip:

„146 straipsnis

Informacijos perdavimas Komisijai

Valstybės narės išsamiai informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi šiam reglamentui įgyvendinti, pirmiausia susijusias su 5, 13, 42, 58, 71d ir 71e straipsniais.“

38. Po 154 straipsnio pridamas šis straipsnis:

„154a straipsnis

Pereinamojo laikotarpio priemonės naujosioms valstybėms narėms

1. Tais atvejais, kai yra būtinos pereinamojo laikotarpio priemonės, siekiant palengvinti naujosioms valstybėms narėms perėjimą nuo bendrosios išmokos už plotą schemos prie bendrosios išmokos schemos ir kitų pagalbos schemų, nurodytų III ir IV antraštinėse dalyse, tokios priemonės priimanos 144 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka.

2. 1 dalyje nurodytas priemonės galima priimti laikotarpiu, kuris prasideda 2004 m. gegužės 1 d. ir baigiasi 2009 m. birželio 30 d., po kurios jos nebetaikomos. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, kvalifikuota balsų dauguma gali pratęsti minėtą laikotarpį.“

39. Po VIII priedo pridamas šis priedas:

„VIII A PRIEDAS

71c straipsnyje nurodytos nacionalinės viršutinės ribos

Viršutinės ribos buvo apskaičiuotos atsižvelgiant 143a straipsnyje numatytą padidinimų grafiką, ir todėl jų mažinti nereikia.

(milijonai EUR)

Kalendoriniai metai	Čekijos Respublika	Estija	Kipras	Latvija	Lietuva	Vengrija	Malta	Lenkija	Slovėnija	Slovakija
2005	227,9	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,3	35,5	97,6
2006	265,7	27,3	10,4	39,6	107,3	408,7	0,78	845,0	41,4	113,6
2007	342,4	40,4	13,9	55,6	146,9	495,1	1,59	1 098,8	55,5	144,5
2008	427,8	50,5	17,4	69,5	183,6	618,5	1,99	1 373,4	69,4	180,5
2009	513,2	60,5	20,9	83,4	220,3	741,9	2,38	1 648,0	83,3	216,6
2010	598,5	70,6	24,4	97,3	257,0	865,2	2,78	1 922,5	97,2	252,6
2011	683,9	80,7	27,8	111,2	293,7	988,6	3,18	2 197,1	111,0	288,6
2012	769,3	90,8	31,3	125,1	330,4	1 111,9	3,57	2 471,7	124,9	324,6
vėlesni metai	854,6	100,9	34,8	139,0	367,1	1 235,3	3,97	2 746,3	138,8	360,6“

40. X priedas užbaigiamas šiais įrašais:

„KIPRAS

VENGRIJA

Regionai

Dél Dunamenti síkség

Dél-Dunjtúl
 Közép-Alföld
 Mezőföld
 Berettyo-Korös-Maros vidéke
 Györi medence
 Hajdúság“

41. Po XI priedo pridedami šie priedai:

„XIA PRIEDAS

99 straipsnio 3 dalyje nurodytos pagalbos už sėklą viršutinės ribos naujosiose valstybėse narėse

(milijonai eurų)

Kalendoriniai metai	Čekijos Respublika	Estija	Kipras	Latvija	Lietuva	Vengrija	Malta	Lenkija	Slovėnija	Slovakija
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
vėlesni metai	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

XIB PRIEDAS

101 ir 103 straipsniuose nurodyti nacionaliniai lauko kultūromis apsėti baziniai plotai ir referencinis derlingumas naujosiose valstybėse narėse

	Bazinis plotas (hektarais)	Referencinis derlingumas (t/ha)
Čekijos Respublika	2 253 598	4,20
Estija	362 827	2,40
Kipras	79 004	2,30
Latvija	443 580	2,50
Lietuva	1 146 633	2,70
Vengrija	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Lenkija	9 454 671	3,00
Slovėnija	125 171	5,27
Slovakija	1 003 453	4,06“

2 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1786/2003 5 straipsnio 2 dalis pakeičiama taip:

„2. 1 straipsnyje numatytas didžiausias garantuotas kiekis valstybėms narėms paskirstomas taip:

Nacionaliniai garantuoti kiekiai (tonomis)

Belgijos ir Liuksemburgo ekonominė sąjunga (BLES)	8 000
Čekijos Respublika	27 942
Danija	334 000
Vokietija	421 000
Graikija	37 500
Ispanija	1 325 000
Prancūzija	1 605 000
Airija	5 000
Italija	685 000
Lietuva	650
Vengrija	49 593
Nyderlandai	285 000
Austrija	4 400
Lenkija	13 538
Portugalija	30 000
Slovakija	13 100
Suomija	3 000
Švedija	11 000
Jungtinė Karalystė	102 000“

3 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 33 straipsnis papildomas šia pastraipa:

„Antros pastraipos paskutinėje įtraukoje numatyta priemonė netaikytina Čekijos Respublikai, Estijai, Kiprui, Latvijai, Lietuvai, Vengrijai, Maltai, Lenkijai, Slovėnijai ir Slovakijai.“

4 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja įsigaliojus Čekijos Respublikos, Estijos Respublikos, Kipro Respublikos, Latvijos Respublikos, Lietuvos Respublikos, Vengrijos Respublikos, Maltos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos ir Slovakijos Respublikos stojimo į Europos Sąjungą sutarčiai.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2004 m. kovo 22 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
B. COWEN